

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 2

Hammer, P N

Tre Benstre-Sange.

Mel. Ja, vi elsker dette Landet.

1. Norge er i Fødselsmerter, Mand mod Mand gaar frem, Strider udaf alle Kræfter, Det er Betomænd, Som behandler de Debatter, Der nu strides om, Endel er Aristokrater, Regnes blot som Brom, Endel er Aristokrater, Og de regnes blot som Brom.

2. Mange Tusind koster dette Nu vort Fædreland, At vor Statsmagt saa skal trætte, Og ei enes kan. Hvorfor skal vor Frihed rottes, Som vi før har havt, Kan vor Grundlov saa fortolkes, At dens Ord gaar tabt, Kan vor Grundlov saa fortolkes, Saa dens Ord gaar tabt.

3. Bondemand, reis dig med Hæder, Tal det norske Maal, Vis dem at du før er hærdet, Just med Jern og Staal. Skal vor Grundlov Magten tabe, Da blir vi jo let, Da man os tilslut kan plage, Som man ønsker det, Da man os tilslut kan plage, Plage som man ønsker det.

4. Stortinget for evigt leve, Hold kun troelig Stand, Og nu eder saa forene, Alle som en Mand; Ingen jer tilbagedriver, Hold kuns fast ved det Som vor Grundlov rigtig siger, Os om Betoet, Som vor Grundlov rigtig siger, Siger os om Betoet.

V box 6:164

5. Leve hver en Norges Borger, Som ved
Frihed staar, Føst som gamle Klippeborger, Al-
ting han formaar, Ham jeg elsker her i Livet,
Døstfor ham alt Held, Thi ved ham er det at
Riget kronet blir med Held, Thi ved ham er
det at Riget, Riget kronet blir med Held.

6. Held dig Norge og til Vere Stig nu
Dag for Dag, Frihedsaanden skal dig bære, Det
var Fædres Sag, At et Land de skulde eie,
Hvor at Freden var, Føst og sikkert vil vi værne
Om den Fred vi har, Føst og sikkert vil vi værne,
Værne om den Fred vi har.

Digtet af H a m m e r.

Mel. Midnatskloffen i Taarnet slaar.

1. „Gir du ham løs du ei bliver Reiserens
Ven" paa Jord. Ket mange er det som føler
Bægten af disse Ord.

2. Mången en som i Norge gaar, Døstfor
nu Alget væk, Paa Frihedsfeltet trolig staar,
Synes sig kjæmpesterk.

3. Men se Trudsler om Kongens Had,
Slaar jo som Torden ned, Da blir bange den
hele Stad, Vil sig ei hte mer.

4. Gamle Fædre ei skræmtes sliq, De stod
føst paa sin Ket, Før vi lægges til Jord som
Lig, Før vi kan Sandhed nægt!

5. Asbjørn Melhus viste det godt, Da
han gav Hakon Svar, Vi vil have de Love blot
Som før i Landet var.

6. Det var Loven de holdt saa ved, Den
deres Fædre gav, Alle stod de i Enighed, Føst
haade Hoi og Lav.

7. Lad os ogsaa ved Loven staa, Dg os
ei skræmme væk, Fædres Exempel til os naa,
Minde os om vor Ket.

8. Dog ved jeg at vi endnu har Mænd
som trofaste er, Dfser sit Liv, ja hvad det var
Saa har de Landet kjær.

9. Dg disse Mænd vi have kjær, Alting
hviler paa dem, Fædrelandet de trolig bær, De
ere Folkets Ven.

10. Leve! Leve! hver Friheds Mand, Held
følge eders Ord, En Hæderskrans I er vort
Land, Bryder vort hjere Nord.

Digtet af P. N. H a m m e r.

Bjørnstjerne Bjørnson.

Mel. Kung Karl, den unga Hjelta.

1. O Stjerne klar som skinner Udi vort
hoie Nord, Om Folketsfrihed vidner Hvor mægtig
er din' Ord, Du er en Krans og Vere For vo-
res Fædreland, Vi vil dig Palmer bære, Dg
lægge i din Haaud.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

0 mm

0

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

2. Din' Ord som Torden lyder I hver
Modstanders Bryst, Og om de Modstand byder,
Og har Bagstrævers Lyft, De ei tilbage drive
Kan dine Frihedsord, Maa selv tilbage vige,
Bekjende du er stor.

3. O Kjempe strid kuns trolig For Fædre-
landets Sag, Og blir du lidt urolig For Frem-
tids store Dag, Da hufft at Seiren vindes Bed
Tapperhed og Mod, Ja, Bjørnson! stedse findes
Bed Friheds sande Mod.

4. Ja, Bjørnson, De er blevet En Værelse for
vort Nord, Ungbjørken før bekreved, Den blev
snart meget stor, Nu har du Stigning fristet
Og holder trolig Stand, Dit Mod har ikke
bristet, Du er en Frihedsmænd.

5. Ulykke da du Kjempe For Fædres
Hjertesag, Men strid dog lidt med Lempe, Snart
rinder Friheds Dag, Da kan du frit fuldføre
Dit Dufkes store Maal, Frihed i Landet føre,
Borttage Guden „Baal“.

6. Hr. Bjørnson stedse leve, Betsignet er
dit Navn, Dig Frihedsaand omsvæve, Og bære
dig paa Haand, Vor Fædres frie Tanter, Den
Aand som førte dem, Saa stille med dig vanter,
Dem har hos dig et Hjem.

Digtet af H a m m e r .